

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 122

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 februarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 824 din 3 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.....	2-6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
68.	— Hotărâre privind modificarea datelor de identificare a unui imobil aflat în domeniul public al statului și transmiterea unei părți din acesta din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al municipiului Gheorgheni, județul Harghita.....	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
1.387/2015.	— Ordin al ministrului economiei, comerțului și turismului pentru aprobarea contractului de comercializare a pachetelor de servicii turistice	8-12
94/137.	— Ordin al ministrului finanțelor publice și al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, privind aprobarea unor formulare tipizate în scopul obținerii informațiilor necesare realizării schimbului automat obligatoriu de informații potrivit art. 291 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 824

din 3 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, excepție ridicată de Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală, din oficiu, în dosarele nr. 7.752/302/2015 și nr. 10.371/302/2015 și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 891D/2015 și nr. 1.080D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă personal partea Paula Alina Bordeiaș. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că dezbaterile inițiale au avut loc în ședința publică din 27 octombrie 2015 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus conexarea Dosarului nr. 1.080D/2015 la Dosarul nr. 891D/2015, iar în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 3 noiembrie 2015, dată la care, având în vedere necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte, în temeiul art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, a dispus redeschiderea dezbaterilor pentru data de 3 decembrie 2015.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, care arată că lasă la aprecierea Curții Constituționale stabilirea constituționalității legii.

5. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public apreciază că, în principal, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât, pe de o parte, la soluționarea propunerii de arestare preventivă nu s-a avut în vedere forma agravată prevăzută de prevederile art. 274 din Legea nr. 86/2006, pe de altă parte, propunerea de arestare preventivă nu s-a finalizat cu o astfel de măsură, ci cu una neprivativă de libertate.

6. Distinct de acestea, pe fondul excepției de neconstituționalitate, apreciază că acesta este neîntemeiată, deoarece art. 270 alin. (3) din Codul vamal al României nu încalcă dispozițiile din Legea fundamentală. În esență, arată că din interpretarea textului rezultă că legiuitorul a dorit să instituie o infracțiune autonomă, care este corelativă, întrucât este condiționată de existența faptelor prevăzute la alin. (1) și (3), fiind, totodată, o normă de trimitere. În ceea ce privește conținutul juridic al acestei infracțiuni, aceasta presupune existența unei situații premisă, respectiv existența unui bun care

să provină dintr-o faptă prevăzute de legea penală sau să fie destinat săvârșirii acesteia, fiind lipsită de relevanță împrejurarea că fapta ar constitui sau nu infracțiune sau dacă făptuitorul a fost sau nu a fost descoperit. De asemenea, arată că, în ceea ce privește aspectul subiectiv al infracțiunii, ceea ce contează este ca subiectul activ al infracțiunii asimilate de contrabandă să cunoască faptul că bunul provine dintr-o faptă prevăzută de legea penală sau că este destinat săvârșirii acesteia, nefiind necesar pentru existența sa ca el să-l cunoască pe autorul faptei de contrabandă. Prin urmare, singura condiție care se impune, pentru subzistența acestei infracțiuni, este să respecte condițiile de tipicitate sub aspectul laturii obiective și subiective ale faptelor la care se face trimitere, dar nu este necesară pentru existența sa și împrumutarea elementelor care țin de vinovăție, de caracterul imputabil sau caracterul nejustificat în ceea ce privește infracțiunile de la alin. (1) și (2). Așadar, legiuitorul a dorit să instituie o incriminare autonomă, care este corelativă și reprezintă, totodată, o normă de trimitere, întrucât elementele de continuitate sunt reprezentate de obiectul material și de limitele de pedeapsă, însă în privința existenței sale nu sunt necesare pragurile valorice de la alineatele precedente. De altfel, întotdeauna, bunurile rezultate din săvârșirea unei contravenții se confiscă; măsura confiscării nu operează în cazul în care se presupune o nerespectare a unor aspecte procedurale legate de acte de proveniență, într-o astfel de ipoteză importul sau introducerea în țară se face în mod legal. Pe cale de consecință, în situația în care există documente de proveniență a acestor bunuri, acestea sunt supuse taxelor și accizelor, neputându-se pune problema că în cazul infracțiunilor reglementate la alin. (3) al art. 270 din Codul vamal al României ar fi vorba de bunuri care să poată proveni dintr-o contravenție, astfel că nici din această perspectivă criticile nu sunt întemeiate. În fine, un ultim aspect care conduce la concluzia că legiuitorul a dorit să instituie o normă de sine stătătoare rezultă și din examinarea activităților care reprezintă elementul material al infracțiunii, fiecare dintre ele pot fi calificate fie ca acte de tănuire, fie ca acte de complicitate. Prin urmare, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 1 mai 2015 și din 10 iunie 2015, pronunțate în dosarele nr. 7.752/302/2015 și nr. 10.371/302/2015, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală, din oficiu, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României**, excepție ridicată în cauze având ca obiect soluționarea propunerii de prelungire a măsurii preventive a arestului la domiciliu, respectiv a arestării preventive.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că analiza textelor de incriminare cuprinse în art. 270 alin. (3) și cele ale art. 274 teza a doua din Legea

nr. 86/2006 privind Codul vamal al României conduce la concluzia existenței unor multiple necorelări atât în raport cu normele penale cuprinse în celelalte alineate ale aceluiași art. 270 din Codul vamal, cât și în raport cu dispozițiile noului Cod penal, astfel că prevederile criticate încalcă dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție. În acest sens arată că art. 270 alin. (2) lit. a) din Codul vamal — care reglementează o variantă a infracțiunii de contrabandă — prevede o limită valorică sub care fapta nu mai constituie infracțiune [dacă nu este repetată de două ori în decursul unui an, caz în care devine incident art. 270 alin. (2) lit. b)]. În aceste condiții, lipsa unei limite valorice similare la alin. (3) al normei în discuție apare cu atât mai inexplicabilă cu cât este vorba de o infracțiune asimilată contrabandei, care, în acest mod, are un conținut constitutiv reglementat într-un mod mult mai sever decât pentru contrabanda propriu-zisă, din moment ce include în sfera ilicitului penal chiar și cele mai mărunte fapte. În plus, trebuie avut în vedere că art. 270 alin. (3) din Codul vamal nu prevede printre elementele constitutive ale infracțiunii, în modalitatea deținerii, vreun scop anume al acestei dețineri de țigarete ce provin din contrabandă (cum ar fi scopul revânzării), ci doar împrejurarea cunoașterii provenienței bunurilor. Cu alte cuvinte, comite infracțiunea în discuție și persoana care cumpără (în cunoștință de cauză) chiar și un singur pachet de țigări de contrabandă, pentru consumul propriu, întrucât apoi va deține respectivul bun.

9. În acest context, se mai învederează că sub imperiul vechiului Cod penal o astfel de reglementare, chiar și deficitară sub aspectul lipsei unui plafon valoric pentru existența infracțiunii, nu ridică totuși probleme în practică, întrucât dispozițiile art. 18¹ din vechiul Cod penal permitea excluderea din sfera ilicitului penal a faptelor mărunte (această normă găsimu-și aplicarea atât în timpul urmăririi penale, cât și al judecării, fără să fie condiționată de un quantum maxim al pedepsei închisorii prevăzute de lege pentru infracțiunea respectivă). În schimb, în prezent, în sistemul noului Cod penal s-a renunțat la reglementarea pericolului social — și implicit la categoria faptelor care nu prezintă pericolul social al infracțiunii, arătându-se însă (în expunerea de motive a Codului și în doctrină) că aceasta nu atrage aducerea în sfera infracțiunii pedepsibile a unor fapte vădit lipsite de gravitate, întrucât situația acestora se va rezolva, în contextul reglementărilor din noul Cod de procedură penală, pe baza principiului oportunității urmăririi penale. Însă această soluție a renunțării la urmărirea penală (art. 318 din Codul de procedură penală) este condiționată, pe lângă caracterul mărunț al faptei (care să determine inexistența unui interes public în urmărirea acesteia), și de prevederea prin lege a unei pedepse de cel mult 7 ani de închisoare. Mai mult, soluția în discuție nu are un echivalent corespunzător și în faza de judecată, întrucât renunțarea la aplicarea pedepsei (art. 80 din Codul penal) este o instituție supusă unor multiple condiționări suplimentare (referitoare la persoana infractorului), dar și cerinței ca pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită să nu fie închisoarea mai mare de 5 ani. Or, în aceste condiții, în cazul unei persoane care cumpără un singur pachet de țigări de contrabandă, pentru consumul propriu — bun pe care apoi îl deține, în cazul în care procurorul nu renunță la urmărirea penală, nu există niciun mijloc procesual prin care judecătorul să poată exclude o astfel de faptă (pur și simplu derizorie) din sfera ilicitului penal. Consecințele de-a dreptul aberante ale reglementării deficitare analizate [adică lipsa unui plafon valoric pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Codul vamal] apar cu atât mai evidente dacă se are în vedere varianta agravată a acestei infracțiuni, respectiv prevederile art. 274 din Codul vamal, întrucât în cazul în care fapta în discuție este comisă de două sau mai multe persoane împreună se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 15 ani.

10. Așadar, o primă deficiență de redactare a normelor penale criticate o constituie tocmai neinstituirea unei limite valorice similare celei prevăzute de alin. (2) al art. 270 din Codul vamal, sub care fapta să nu mai constituie infracțiune, eventual dacă nu este repetată de două ori în decursul unui an. În acest context menționează că pentru o altă formă specifică de evaziune fiscală, respectiv infracțiunea reglementată de art. 296¹ alin. (1) din Codul fiscal, se prevede că fapta constituie infracțiune doar când se depășește limita de 10.000 de țigarete, or, date fiind similitudinile existente între această infracțiune și cea prevăzută de art. 270 alin. (3) din Codul vamal [astfel cum au fost analizate prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 17/2013 privind examinarea recursului în interesul legii formulat de către Ministerul Public vizând problema de drept cu privire la „încadrarea juridică a faptei persoanei fizice, care deține în afara antrepozitului fiscal (deși nu are calitate de antrepozitar autorizat), peste limitele prevăzute de lege, produse accizabile nemarcate și care provin din contrabandă”], se apreciază că nu se justifică o diferență de reglementare atât de radicală, respectiv lipsa unei limite numerice minime sub care fapta în discuție să constituie doar contravenție.

11. De altfel, relevantă este și expunerea de motive a noului Cod penal în care s-a învederat, între altele, că la elaborarea acestui act normativ au fost analizate toate dispozițiile penale cuprinse în legile speciale, urmărindu-se inclusiv dezincriminarea unor fapte prevăzute în legislația specială și contravenționalizarea acestora acolo unde este cazul, întrucât respectarea principiului minime intervenții care guvernează legislația penală a oricărui stat de drept impune recurgerea la mecanismul penal de protecție doar în situațiile în care protecția oferită de reglementările altor ramuri de drept este insuficientă.

12. O altă lipsă de corelare rezultă din raportarea dispozițiilor art. 270 și art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 la normele noului Cod penal, sub aspectul limitelor de pedeapsă. Astfel, elaborarea noului Cod penal s-a considerat a fi necesară și din perspectiva necesității reșezării în limite normale a tratamentului sancționator, întrucât reglementarea unor pedepse mari pentru infracțiuni cu o pericolozitate scăzută nu este de natură să asigure caracterul previzibil al actului de justiție.

13. În acest context, se apreciază că, în ceea ce privește limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea asimilată contrabandei — ce face obiectul analizei de față — atât pentru varianta simplă (închisoare de la 2 la 7 ani), cât mai ales pentru cea agravată (închisoare de la 5 la 15 ani), este evidentă disproporționalitatea acestora în raport cu valorile sociale ocrotite — bugetul de stat și regimul frontierei de stat — și cu locul acestora în ierarhia valorilor care se bucură de protecție, inclusiv prin mijloace penale, în condițiile în care pentru imensa majoritate a infracțiunilor contra persoanei sunt prevăzute pedepse considerabil mai mici. În acest sens, este relevant și faptul că în ceea ce privește partea specială a noului Cod penal, sub aspectul sistematizării, s-a renunțat la structura codurilor penale anterioare, fiind reglementate mai întâi infracțiunile care aduc atingere persoanei și drepturilor acesteia și abia după aceea infracțiunile care aduc atingere atributelor statului, structură care se regăsește în majoritatea codurilor europene recente, și reflectă concepția actuală privind locul individului și al drepturilor și libertăților acestuia în ierarhia valorilor care se bucură de protecție, inclusiv prin mijloace penale. De altfel, sistemul penal, în întregul lui, trebuie să aibă o reglementare unitară, coerentă, indiferent că este vorba de norme penale din Codul penal ori de norme penale cuprinse în legi speciale sau extrapenale și, tocmai de aceea, în Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal există un titlu distinct cuprinzând dispoziții privind modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții penale, urmărindu-se, printre altele, și

adaptarea pedepselor pentru infracțiunile care rămân în legislația specială. Or, față de acestea, se consideră ca fiind evident că acest dezechilibru al limitelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea asimilată contrabandei din Codul vamal (lege care însă nu se regăsește printre actele normative avute în vedere de Legea nr. 187/2012) nu reprezintă o opțiune a legiuitorului ce ține de politica penală, ci o omisiune de corelare a normei penale în discuție cu noul Cod penal.

14. De asemenea, se apreciază că, în ceea ce privește art. 274 teza a doua din Codul vamal, acesta este deficitar din perspectiva lipsei de corelare cu prevederile noului Cod penal și din cauza faptului că prevede ca element circumstanțial agravant săvârșirea faptei prevăzute de art. 270 alin. (3) de către două sau mai multe persoane împreună, or, la adoptarea noului Cod penal, s-a avut în vedere inclusiv evitarea suprapunerilor între diferitele incriminări din partea specială și textele părții generale.

15. În acest context, se consideră că toate aceste deficiențe ale normelor criticate, constând în lipsa de corelare sub diversele aspecte analizate mai sus, afectează însă garanțiile constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și exigențele de previzibilitate impuse, cu valoare de principiu, de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie, din care reiese, implicit, recunoașterea necesității respectării așteptărilor legitime ale cetățenilor cărora li se adresează o reglementare legală. În acest context, menționează și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

16. Totodată, se învederează că incriminarea evaziunii fiscale, sub toate formele sale specifice, inclusiv cea prevăzută de Codul vamal, este fără îndoială necesară, față de amploarea deosebită luată de acest fenomen după anul 1989, însă normele penale sancționatoare trebuie să se integreze concepției noului sistem penal, pentru a respecta cerințele de previzibilitate care asigură, în cele din urmă, dreptul la un proces echitabil.

17. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

18. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

20. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 270 alin. (3) și cele ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 270 alin. (3): „*Sunt asimilate infracțiunii de contrabandă și se pedepsesc potrivit alin. (1) colectarea, deținerea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, predarea, desfacerea și vânzarea bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal cunoscând că acestea provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia.*”;

— Art. 274 teza a doua: „*Faptele prevăzute la art. 270—273, săvârșite (...) de două sau mai multe persoane împreună, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*”

21. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) potrivit căruia „*Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil*”.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate și verificând, mai întâi, îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”, Curtea constată că excepția întrunește condițiile de admisibilitate, chiar dacă a fost ridicată cu ocazia soluționării propunerii de prelungire a măsurii preventive a arestului la domiciliu, respectiv a arestării preventive. Astfel, prevederile criticate au legătură cu soluționarea cauzei, deoarece propunerea, respectiv luarea măsurilor anterferite, se poate realiza doar în condițiile în care „*există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni*” [art. 202 alin. (1) din Codul de procedură penală]. În consecință, în măsura în care se tinde prin critica de neconstituționalitate formulată la constatarea neconstituționalității unei variante de incriminare din art. 270 al Codului vamal, propunerea sau luarea măsurilor preventive nu poate fi dispusă cu privire la faptele ce nu au caracter penal. Urmărindu-se, așadar, înlăturarea situației-premisă pentru propunerea/luarea măsurii preventive, Curtea reține că textul de drept substanțial criticat are legătură cu soluționarea cauzei.

23. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea acesteia și-a întemeiat critica de neconstituționalitate a prevederilor ce fac obiectul prezentei excepții, pe de o parte, pe o necorelare a acestora atât în raport cu legea din cuprinsul căreia aceste dispoziții legale fac parte, cât și în raport cu alte acte normative, iar, pe de altă parte, având în vedere pretinsa omisiune, deduce neconstituționalitatea prevederilor criticate și din nereglementarea, în cuprinsul art. 270 alin. (3) din Codul vamal, a unui prag valoric, similar celui prevăzut la alin. (2) al aceluiași articol, sub care fapta să nu mai constituie infracțiune. Astfel, arată autoarea excepției de neconstituționalitate că pentru o altă formă specifică de evaziune fiscală, respectiv infracțiunea reglementată de art. 296¹ alin. (1) din Codul fiscal, se prevede că fapta constituie infracțiune doar când se depășește limita de 10.000 de țigarete. Așadar, date fiind similitudinile existente între această infracțiune și cea prevăzută de art. 270 alin. (3) din Codul vamal, apreciază că nu se justifică o diferență de reglementare atât de radicală, respectiv lipsa unei limite numerice/valorice minime sub care fapta în discuție să constituie doar contravenție. În ceea ce privește art. 274 teza a doua din Codul vamal, consideră că acesta este deficitar și din perspectiva necorelării cu dispozițiile noului Cod penal, ca urmare a faptului că prevede ca element circumstanțial agravant săvârșirea faptei prevăzute de art. 270 alin. (3) de către două sau mai multe persoane împreună.

24. Curtea observă că, în jurisprudența sa, a statuat constant că nu se poate pronunța asupra neconcordanțelor dintre diferite norme juridice, ci numai asupra înțeleșului dispozițiilor legale criticate în raport cu prevederile și principiile constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 495 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 19 ianuarie 2005, și Decizia nr. 463 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 21 iunie 2011, Curtea a reținut că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea celui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor

prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel, s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. Or, coordonarea legislației în vigoare, sub aceste aspecte, este de competența autorității legiuitoare.

25. Cât privește critica referitoare la necesitatea dezincriminării unor fapte, Curtea constată că nu este de competența sa realizarea politicii penale a statului, ci a legiuitorului, care, în virtutea acestei competențe derivate din art. 61 alin. (1) și art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, trebuie să se supună exigențelor și principiilor Constituției. Legiuitorul trebuie să dozeze folosirea mijloacelor penale în funcție de valoarea socială ocrotită, Curtea putând cenzura opțiunea legiuitorului numai dacă acesta contravine principiilor și exigențelor anterior menționate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 62 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 12 februarie 2007, sau Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015). Or, în cauză nu se ridică aspecte de ordin constituțional, ci de cenzurarea opțiunii legislative în realizarea politicii penale a statului, ipoteză în care nu se poate angaja competența Curții Constituționale. Argumentul autoarei excepției de neconstituționalitate prin care susține că prevederile art. 270 alin. (3) raportate la prevederile art. 274 teza a doua din Codul vamal conțin o omisiune legislativă și nu constituie o chestiune care ține de politica penală a statului nu poate fi reținut, întrucât, chiar dacă omisiunea de reglementare ori caracterul incomplet al normelor criticate ar fi real, de principiu, suplinirea lipsei de reglementare — care în acest caz nu are relevanță constituțională — nu intră în atribuțiile Curții Constituționale. Astfel, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, *„Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”*

26. Față de acestea, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, în raport cu critica privind pretinsa necorelarea sau omisiune legislativă, Curtea constată că aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

27. Totodată, Curtea reține că, potrivit unei definiții general admise, contrabanda constă în trecerea clandestină peste graniță a unor mărfuri interzise sau sustrase de la plata taxelor vamale și reprezintă una dintre principalele forme de fraudă la nivelul Uniunii Europene. Contrabanda generează concurență neloială față de producătorii Uniunii Europene, dar și pierderea veniturilor fiscale determinate de importurile frauduloase, și pune în pericol atât resursele statelor membre, cât și pe cele proprii ale Uniunii Europene. Curtea reține că, dintr-o perspectivă istorică, infracțiunea de contrabandă simplă, în forma inițială avută la adoptarea Codului vamal al României, era prevăzută în art. 270 care prezenta un singur alineat, potrivit căruia *„Introducerea în sau scoaterea din țară, prin orice mijloace, a bunurilor sau mărfurilor, prin alte locuri decât cele stabilite pentru control vamal, constituie infracțiunea de contrabandă și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi”*. Așadar, până la modificarea adusă Codului vamal în anul 2009, fapta de trecere a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal, atrăgea doar răspunderea contravențională, fiind sancționată penal trecerea peste frontieră a mărfurilor sau a altor bunuri prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal. După integrarea României în Uniunea Europeană, a fost necesară incriminarea și a contrabandei săvârșite prin locurile stabilite pentru controlul vamal, textul art. 270 din Codul vamal al României fiind completat și modificat succesiv, prin Ordonanța

de urgență a Guvernului nr. 33/2009 pentru completarea art. 270 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 7 aprilie 2009, și prin art. IX pct. 1 și pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 23 iunie 2010, fiind astfel reglementate infracțiunile de contrabandă de la alin. (2) și (3) ale art. 270 din Codul vamal.

28. Din examinarea conținutului infracțiunii de contrabandă prevăzute în art. 270 alin. (2) din Codul vamal, Curtea reține că, pentru ca fapta de sustragere de la controlul vamal a bunurilor sau mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal să fie infracțiune, trebuie ca valoarea acestor bunuri/mărfuri să fie mai mare de 20.000 lei, în cazul produselor supuse accizelor, și mai mare de 40.000 lei în cazul celorlalte bunuri sau mărfuri, dacă făptuitorul „în decursul unui an” nu a mai săvârșit fapta respectivă. Așadar, legiuitorul a prevăzut o limită valorică de la care fapta săvârșită pentru prima dată în decursul unui an este infracțiune. Ceea ce se situează sub nivelul valoric prevăzut de alin. (2) lit. a) al art. 270 din Codul vamal corespunde reglementării prevăzute în art. 653 alin. (1) lit. a) cu referire la alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006. În cazul în care fapta de sustragere de la controlul vamal se săvârșește de două ori în decursul unui an, corespunzător incriminării din alin. (2) lit. b) al art. 270 din Codul vamal, făptuitorul nu mai beneficiază de un prag valoric de la care fapta să fie infracțiune, astfel că, prin voința legiuitorului, fapta este infracțiune indiferent de valoarea în vamă a bunurilor sau mărfurilor, această incriminare neavând corespondent în reglementarea contravențională. În același mod, fapta de „înstrăinare sub orice formă a mărfurilor aflate în tranzit vamal”, reglementată în alin. (2) lit. c) al art. 270 din Codul vamal, este infracțiune indiferent de valoarea bunurilor sau a mărfurilor înstrăinate, întrucât nici această incriminare nu are corespondent în reglementarea contravențională.

29. Curtea reține că, potrivit art. 270 alin. (3) din Codul vamal, se asimilează infracțiunii de contrabandă o serie de acțiuni/operațiuni, enumerate în mod limitativ, ce au ca obiect material bunuri sau mărfuri care trebuie plasate sub un regim vamal, condiționat de cunoașterea de către autor a faptului că respectivele bunuri/mărfuri provin din contrabandă ori sunt destinate săvârșirii contrabandei. Așadar, din conținutul incriminării rezultă că această infracțiune, prin voința legiuitorului, este „asimilată” infracțiunii de contrabandă, legiuitorul folosind procedura normei incomplete pentru a-i întregi conținutul, făcând, în acest sens, trimitere la pedeapsa prevăzută la alin. (1) al art. 270 din Codul vamal. În acest context, Curtea observă că, stabilind o pedeapsă corespunzătoare incriminării din alin. (1) al art. 270 din Codul vamal, legiuitorul a atribuit faptei reglementate de alin. (3) al aceluiași articol același pericol social generic, deși această din urmă infracțiune este doar „asimilată”, derivată, corelativă.

30. În legătură cu acest din urmă aspect, Curtea reține că stabilirea limitelor de pedeapsă intră în atribuțiile puterii legiuitoare. Astfel, menținerea limitelor de pedeapsă în cazul infracțiunii de contrabandă, în forma asimilată, și după intrarea în vigoare a noului Cod penal, reprezintă opțiunea legiuitorului, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, care apreciază, în concret, în funcție de o serie de criterii printre care și frecvența fenomenului infracțional. Curtea constată că, în ipoteza infracțiunii de contrabandă, în forma asimilată, legiuitorul a apreciat că este necesară o sancționare fermă a acesteia, având în vedere actualitatea aspectelor reținute în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010, respectiv

asigurarea unei mai bune monitorizări a operatorilor economici care desfășoară operațiuni cu produse accizabile, respectiv produse energetice, alcool și băuturi alcoolice și tutun prelucrat, accelerarea încasării accizelor la bugetul de stat și a diminuării evaziunii fiscale în domeniu, întărirea supravegherii și controlului vamal al activității de introducere și comercializare a mărfurilor în regim duty-free și instituirea unor pârghii care să conducă la creșterea gradului de colectare a veniturilor bugetare. Așa încât, prin adoptarea și menținerea în fondul activ al acestor norme, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere, prevederile de lege criticate având natura unei norme de incriminare speciale care creează un regim sancționator specific, astfel că și sub acest aspect critica apare ca inadmisibilă.

31. Referitor la dreptul la un proces echitabil, invocat de către autoarea excepției cu referire la critica de neconstituționalitate privind limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea asimilată contrabandei, Curtea observă că aplicarea cerinței procesului echitabil se impune numai în legătură cu procedura de desfășurare a procesului, iar nu și în ceea ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în domeniul dreptului substanțial, reținând că nici din cuprinsul art. 21 alin. (3) din Constituție și nici din cel al art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului nu se poate desprinde concluzia că aplicarea cerinței procesului echitabil ar trebui să excedeze necesității asigurării garanțiilor procesuale, spre a se intra în materii din sfera dreptului substanțial.

32. Cât privește latura subiectivă, Curtea reține că infracțiunea de contrabandă, în forma asimilată, este săvârșită cu vinovăție sub forma intenției directe, făptuitorul cunoscând faptul că bunurile provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia. Subiectul activ al infracțiunii poate fi orice persoană fizică, iar răspunderea penală îi poate fi angajată în condițiile normelor generale de drept penal, acesta fiind supus condiției de a cunoaște proveniența/destinația ilicită a bunurilor sau mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal. Așadar, legiuitorul a stabilit că este suficientă reprezentarea autorului că bunurile provin din/sunt destinate contrabandei, fără a fi necesar ca acesta să cunoască, în mod exact, încadrarea juridică ce ar putea fi atribuită faptei din care provine bunul sau căreia îi este destinat și nici cine este autorul acesteia din urmă ori dacă răspunde penal. În general, această din urmă precizare nu este necesară, dat fiind și faptul că în doctrină sau practica judiciară

nu s-a pledat niciodată pentru o asemenea condiție, respectiv cunoașterea exactă a naturii faptei din care provine bunul sau valența ce i-ar putea fi atribuită din punct de vedere penal.

33. Față de critica autoarei excepției de neconstituționalitate, potrivit cu care neconstituționalitatea textului de lege criticat rezultă din nereglementarea, în cuprinsul art. 270 alin. (3) din Codul vamal, a unui prag valoric, similar celui prevăzut la alin. (2) al aceluiași articol, sub care fapta să nu mai constituie infracțiune, Curtea reține că aceasta nu poate forma obiectul controlului de constituționalitate. Susținerea că instanța de judecată nu poate face aplicarea instituției renunțării la aplicarea pedepsei, în situația în care constată că fapta de contrabandă, în forma asimilată, atât în varianta simplă, cât și în varianta agravată, prezintă o gravitate redusă, așa încât numai prin reglementarea unei limite valorice sub care fapta să nu mai constituie infracțiune și numai astfel putându-se realiza o corectă individualizare a pedepsei și, pe cale de consecință, se pot dispune măsuri strict delimitate și condiționate care să vizeze direct libertatea persoanei, sunt chestiuni ce țin atât de opțiunea legiuitorului, cât și de interpretarea și aplicarea unitară a legii.

34. În aceste condiții, având în vedere faptul că motivele de neconstituționalitate invocate privesc stabilirea de către instanță a pericolului social concret pe care îl prezintă faptele de contrabandă deduse judecării și aplicarea unei pedepse corect individualizate, Curtea constată că autoarea excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 270 alin. (3) din Codul vamal, ci, în realitate, motivele invocate privesc modul de aplicare a acestor prevederi de lege. Or, asemenea aspecte nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului. A răspunde criticilor autorului excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

35. Față de cele prezentate mai sus, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, în raport cu modul de interpretare și aplicare a acestor prevederi legale la spețele deduse judecării, Curtea constată că aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

36. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, excepție ridicată de Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală, din oficiu, în dosarele nr. 7.752/302/2015 și nr. 10.371/302/2015 ale Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea datelor de identificare a unui imobil aflat în domeniul public al statului și transmiterea unei părți din acesta din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al municipiului Gheorgheni, județul Harghita

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea datelor de identificare a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției, înregistrat cu numărul M.F.P. 34991 în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea unei părți din imobilul prevăzut la art. 1, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al municipiului Gheorgheni, în vederea utilizării acesteia cu destinația de teren aferent Grădiniței din cadrul Școlii Gimnaziale Vaskertes din municipiul Gheorgheni, județul Harghita.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Ministerul Justiției își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare anexei nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu
Ministrul justiției,
Raluca Alexandra Prună
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 10 februarie 2016.
Nr. 68.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar (lei)
34991	8.29.09	Judecătoria Gheorgheni	P + 1E S c = 1.184 mp S d = 2.182 mp S teren = 4.105 mp C.F. 56363 și C.F. nr. 56364	Municipiul Gheorgheni, str. Kossuth Lajos nr. 4, județul Harghita	4.475.700,00

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE a părții de imobil care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al Municipiului Gheorgheni, județul Harghita

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa/Carta funciară	Elemente-cadru de descriere tehnică	Valoarea de inventar (lei)	Persoana juridică de la care se transmite imobilul/C.U.I.	Persoana juridică la care se transmite imobilul/C.U.I.
34991 (parțial)	8.29.09	Teren	Municipiul Gheorgheni, str. Kossuth Lajos nr. 4, județul Harghita/ C.F. nr. 56364	Suprafața = 1.368 mp	143.731,64	Statul român, din administrarea Ministerul Justiției/ C.U.I. 4265841	Municipiul Gheorgheni, în administrarea Consiliului Local al Municipiului Gheorgheni/ C.U.I. 4245070

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN

pentru aprobarea contractului de comercializare a pachetelor de servicii turistice

Având în vedere prevederile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 174/2015,

în temeiul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 107/1999 privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice, republicată,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (1) lit. A²) și art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 47/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă contractul de comercializare a pachetelor de servicii turistice, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Nerespectarea prevederilor prezentului ordin se sancționează potrivit Ordonanței Guvernului nr. 107/1999 privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice, republicată, precum și Hotărârii Guvernului nr. 1.267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de personalul de specialitate din cadrul Autorității Naționale pentru Turism.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin își încetează aplicabilitatea prevederile Ordinului ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 516/2005 pentru aprobarea contractului-cadru de comercializare a pachetelor de servicii turistice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 aprilie 2005.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, comerțului și turismului,
Mihai Tudose

București, 11 noiembrie 2015.
Nr. 1.387.

ANEXĂ

CONTRACT de comercializare a pachetelor de servicii turistice

Nr. .... din data de .....

Părțile contractante:

În cazul în care contractul cu turistul se încheie direct între turoperator/organizator și turist sau direct între revânzător și turist se vor completa următoarele:

Societatea [...], cu sediul în [...], str. [...] nr. [...], număr de înregistrare la registrul comerțului [...], cod de înregistrare fiscală [...], cont bancar [...], deschis la [...], titulară a Licenței de turism nr. [...], pentru Agenția: [denumirea înscrisă pe licență], reprezentată prin [...], în calitate de [...], denumită în continuare **Agenția**;

În cazul în care contractul cu turistul se încheie între revânzător și turist în numele și pe seama turoperatorului/organizatorului, în baza unui contract de agenție (mandat cu reprezentare) semnat între turoperator și revânzător, se vor completa următoarele:

Societatea [...], cu sediul în [...], str. [...] nr. [...], număr de înregistrare la registrul comerțului [...], cod de înregistrare fiscală

[...], cont bancar [...], deschis la [...], titulară a Licenței de turism nr. [...], pentru Agenția [denumirea înscrisă pe licență], reprezentată prin [...], în calitate de organizator, denumită în continuare **Agenția**, prin mandatar,

— Societatea [...], cu sediul în [...], str. [...] nr. [...], număr de înregistrare la registrul comerțului [...], cod de înregistrare fiscală [...], cont bancar [...], deschis la [...], titulară a Licenței de turism nr. [...], pentru Agenția [denumirea înscrisă pe licență], reprezentată prin [...], în baza contractului de agenție (mandat de reprezentare) nr. .... din data de ....., valabil până la data de .....,

și turistul/reprezentantul turistului, domnul/doamna ....., domiciliat/domiciliată în ....., telefon ....., posesor/posesoare al/a buletinului/cărții de identitate seria ..... nr. ...., eliberat/eliberată de ..... la data de .....,

au convenit la încheierea prezentului contract.

I. Obiectul contractului

1.1. Obiectul contractului îl constituie vânzarea de către Agenție a pachetului de servicii turistice înscris în voucher, bilet de odihnă, tratament, bilet de excursie, alt înscris anexat prezentului contract și eliberarea documentelor de plată și călătorie.

II. Încheierea contractului

2.1. Contractul se încheie, după caz, în oricare din următoarele situații:

a) în momentul semnării lui de către turist sau prin acceptarea condițiilor contractuale de servicii turistice, inclusiv în cazul celor achiziționate la distanță prin mijloace electronice;

b) în momentul în care turistul primește confirmarea scrisă a rezervării de la Agenție, în cel mult 60 de zile calendaristice de la data întocmirii bonului de comandă. Este responsabilitatea agenției de turism de a informa turistul prin orice mijloace convenite în scris cu acesta (telefon, mail, fax etc.) dacă rezervarea pe care a solicitat-o s-a confirmat. Pentru procesarea unei rezervări de servicii, Agenția poate solicita un avans de până la .....% din prețul pachetului sau plata integrală a contravalorii pachetului, în funcție de data la care turistul solicită serviciile.

1. În cazul în care conținutul bonului de comandă nu diferă de conținutul confirmării călătoriei turistice și confirmarea s-a efectuat în termenul de 60 de zile calendaristice de la data semnării bonului de comandă, turistul care decide să renunțe la călătoria turistică datorează Agenției penalități conform cap. VI.

2. În cazul în care conținutul bonului de comandă diferă de conținutul confirmării călătoriei turistice primite în scris de la Agenție sau dacă această confirmare nu s-a făcut în termenul de 60 de zile calendaristice de la data semnării bonului de comandă, turistul poate considera că voiajul nu a fost rezervat și are dreptul la rambursarea imediată a tuturor sumelor deja plătite;

c) în momentul eliberării documentelor de călătorie (voucher, bilet de odihnă și/sau tratament, bilet de excursie etc.), inclusiv în format electronic, în cazul în care pachetele de servicii turistice fac parte din oferta standard a agenției de turism sau există deja confirmarea de rezervare din partea altor prestatori.

2.2. În cazul în care prezentul contract este pus integral la dispoziția turistului sub formă de catalog, pliant, alte înscrisuri, site-ul Agenției sau alte mijloace de comunicare electronică (e-mail, fax etc.), obligația de informare a turistului este considerată îndeplinită prin înscrierea acestei informații în oricare dintre documentele de călătorie sau documentele fiscale furnizate de Agenție, nefiind necesară încheierea în formă scrisă a contractului de comercializare a pachetelor de servicii turistice, respectiv dacă prezentul contract prezentat turistului în modalitățile prevăzute mai sus conține clauzele prevăzute la art. 12 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 107/1999 privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice, republicată.

2.3. Contractul încetează de drept odată cu finalizarea prestării efective a pachetului de servicii turistice înscris în documentele de călătorie.

III. Prețul contractului și modalități de plată

3.1. Prețul contractului este de ..... și se compune din costul serviciilor turistice efective, comisionul Agenției și TVA. Dacă prețul nu este specificat în prezentul contract, atunci acesta este specificat în bonul de comandă (dacă există), alte documente de călătorie, cataloage, pliante, alte înscrisuri puse la dispoziție turistului, site-ul Agenției, alte mijloace de comunicare electronică și/sau pe factură.

3.2. Modalități de plată:

3.2.1. La încheierea contractului se percepe un avans de .....% din prețul stabilit sau, după caz, plata integrală a contravalorii pachetului de servicii turistice.

3.2.2. În cazul în care la încheierea contractului s-a perceput un avans, plata finală se va face astfel:

a) pentru serviciile turistice care necesită confirmare din partea prestatorilor, conform termenelor de plată comunicate de

Agenție în scris prin bonul de comandă sau alte mijloace de comunicare;

b) pentru serviciile turistice care nu necesită confirmare din partea prestatorilor, după cum urmează:

- ...
- ...
- ...

(NOTĂ:

Se va personaliza de fiecare agenție în parte.)

3.3. Plata serviciilor turistice externe aferente contractului se poate efectua într-o singură monedă, în valuta specificată în contract sau în RON la cursul de referință al BNR din ziua emiterii facturii.

IV. Drepturile și obligațiile Agenției

4.1. Agenția se obligă să furnizeze turistului un bon de comandă, numai în situația solicitării unor pachete de servicii turistice care nu fac parte din oferta proprie/standard a agenției de turism și care necesită confirmarea rezervării din partea altor prestatori. În cazul solicitării unor pachete de servicii turistice care se regăsesc în oferta proprie a agenției de turism sau în cazul în care există deja confirmare asupra rezervării din partea altor prestatori, Agenția poate furniza turistului un bon de comandă, dacă consideră necesar.

4.2. În cazul modificării uneia dintre prevederile esențiale ale contractului, cum ar fi: serviciile incluse în pachet, datele de călătorie, modificarea categoriei unității de cazare, Agenția are obligația de a informa turistul cu cel puțin 15 zile înainte de data începerii călătoriei.

În cazurile prevăzute la pct. 4.7 lit. b) și c), informarea se va face în timp util pentru a permite turistului să decidă începerea călătoriei.

4.3. În cazul achiziționării unui pachet de servicii turistice având în componență și asigurarea transportului pe cale aeriană, transportatorul aerian, fără a cere acordul agenției de turism care derulează programul turistic, are dreptul de a modifica orele de zbor. Prin urmare, Agenția nu este răspunzătoare pentru decolarea/aterizarea avioanelor la o altă oră decât cea înscrisă în programul turistic. Pentru aceste întârzieri, compania aeriană este obligată să asiste turiștii conform Regulamentului (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, implementat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.912/2006. Orice problemă privind operarea zborului și acțiunile adiacente acestuia intră în competența și responsabilitatea transportatorului, biletul de avion reprezentând contractul între pasager și transportator. În cazul acestor pachete de servicii turistice, ziua de plecare și ziua de sosire nu sunt considerate zile turistice, acestea fiind destinate transportului.

4.4. În situația achiziționării unui produs de tip croazieră, linia de croazieră poate modifica, din motive ce țin de siguranța navigării, numărul cabinei și locația acesteia pe punți (o punte inferioară, una superioară, mai spre pupa sau spre prova etc.), doar cu o cabină de aceeași categorie ca cea rezervată inițial, caz în care turistul nu va fi despăgubit în niciun mod având în vedere că este vorba de același tip de cabină ca și cel rezervat.

4.5. Agenția poate modifica prețul contractului în sensul majorării sau micșorării, după caz, arătând totodată modul de calcul al majorărilor sau micșorărilor de preț ale contractului și numai dacă modificarea are loc ca urmare a variațiilor costurilor de transport, a redevențelor și a taxelor aferente serviciilor de aterizare, debarcare/îmbarcare în porturi și aeroporturi, a taxelor de turist ori a cursurilor de schimb valutar aferente pachetului de servicii turistice contractat. Prețurile stabilite în contract nu pot fi majorate, în niciun caz, în cursul celor 20 de zile calendaristice care preced data plecării.

4.6. În cazul în care, după începerea călătoriei turistice, o parte importantă din serviciile turistice prevăzute în contract nu

este realizată sau Agenția constată că nu le va putea realiza, aceasta este obligată:

a) să ofere turistului alternative corespunzătoare în vederea continuării călătoriei turistice fără majorarea prețului, respectiv serviciile turistice oferite să fie de aceeași calitate și cantitate;

b) să restituie turistului sumele ce reprezintă diferența dintre serviciile turistice achitate și cele efectiv prestate în timpul călătoriei turistice;

c) în cazul în care nu pot fi oferite turistului alternative corespunzătoare sau acesta nu le acceptă din motive întemeiate, să asigure fără costuri suplimentare transportul retur al turistului la locul de plecare ori în alt loc agreat de acesta și, după caz, despăgubirea pentru serviciile neprestate.

4.7. Agenția este răspunzătoare pentru buna executare a obligațiilor asumate prin contract, cu excepția următoarelor cazuri:

a) când neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a obligațiilor asumate prin contract se datorează turistului;

b) când neîndeplinirea obligațiilor se datorează unor cauze de forță majoră sau unor împrejurări pe care nici Agenția, nici prestatorii de servicii nu le puteau prevedea sau evita, inclusiv, dar fără a se limita la: modificarea companiei aeriene, de orar sau de itinerar, întâzieri în traficul mijloacelor de transport, defectarea mijlocului de transport, accident, blocaje, lucrări sau reparații pe drumurile publice), neîndeplinirea grupului minim ca urmare a unor renunțări de ultimă oră sau a neobținerii vizelor pentru toți participanții. Agenția nu este răspunzătoare pentru prejudiciile cauzate turistului ca urmare a întâzierilor curselor (inclusiv charter), a pierderii de bagaje și a altor împrejurări care revin exclusiv în sarcina transportatorului în temeiul actelor normative specifice;

c) când neîndeplinirea obligațiilor se datorează unui terț care nu are legătură cu furnizarea serviciilor prevăzute în contract, iar cauzele care au determinat neîndeplinirea obligațiilor au un caracter imprevizibil și inevitabil.

4.8. Agenția are obligația să furnizeze în scris turistului sau prin orice mijloace de comunicare electronice convenite în scris cu turistul (e-mail, fax, sms etc.), cu ..... zile, dar nu mai puțin de 3 zile, înainte de data plecării, următoarele informații:

a) orarele, locurile escalelor și legăturile, precum și, după caz, locul ce urmează să fie ocupat de turist în fiecare dintre mijloacele de transport incluse;

b) denumirea, sediul/adresa, numerele de telefon și de fax, adresele de e-mail ale reprezentanței locale a organizatorului și/sau a detailistului ori, în lipsa acestora, un număr de apel de urgență care să îi permită contactarea organizatorului și/sau a detailistului;

c) pentru călătoriile minorilor neînsoțiți de părinți, informații care să permită părinților stabilirea unui contact direct cu copilul sau cu responsabilul de la locul cazării copilului;

d) obligațiile turistului prevăzute la pct. 5.10, 5.11 și 5.13.

4.9. Agenția parte în contract este obligată să acorde prompt asistență turistului aflat în dificultate, în cazul situațiilor de forță majoră sau al unui eveniment pe care nici agenția de turism, nici furnizorul sau prestatorul de servicii, cu tot efortul depus, nu îl puteau prevedea sau evita.

V. Drepturile și obligațiile turistului

5.1. În cazul în care turistul nu poate să participe la călătoria turistică independent de motivele care stau la baza imposibilității de participare, acesta poate să cesioneze contractul unei terțe persoane care îndeplinește toate condițiile aplicabile pachetului de servicii turistice contractat, cu obligația de a anunța în scris Agenția cu cel puțin 5 zile înaintea datei de plecare. În acest caz, între turistul care nu poate participa la călătoria turistică contractată (cedentul), terța persoană (cesionarul) și agenția de turism (debitor cedat) urmează a se încheia un contract de cesiune cu privire la pachetul de servicii turistice contractate și cesionate. Responsabilitatea încheierii contractului de cesiune revine, după caz, fie cedentului, fie cesionarului, și niciodată agenției de turism (debitorului cedat). Turistul care cedează pachetul său de servicii, precum și cesionarul sunt responsabili

în mod solidar la plata prețului călătoriei și a eventualelor costuri suplimentare apărute cu ocazia acestei cedări.

5.2. În cazul sejururilor de odihnă și/sau de tratament cu locul de desfășurare în România, turistul are obligația să respecte următorul program de acordare a serviciilor: cazarea se face, de regulă, la ora 18,00 a zilei de intrare și se termină, de regulă, la ora..... a zilei de ieșire înscrise pe documentele de călătorie (voucher, bilet de odihnă și/sau tratament, bilet de excursie etc.). Eventualele costuri suplimentare generate de neeliberarea spațiilor de cazare până cel târziu la orele specificate mai sus cad în sarcina exclusivă a turistului.

5.3. În cazul în care prețurile stabilite în contract sunt majorate cu peste 10%, indiferent de motivele majorării, turistul poate rezilia/denuța unilateral contractul fără nicio obligație față de Agenție, acesta având dreptul la rambursarea imediată de către Agenție a sumelor plătite, inclusiv comisionul.

5.4. Turistul este obligat să comunice Agenției în termen de 5 zile calendaristice de la primirea înștiințării prevăzute la cap. IV pct. 4.2 modificarea prevederilor esențiale ale contractului sau în timp util înainte de începerea călătoriei, iar în cazul în care se aplică clauzele prevăzute în cap. IV pct. 4.7 lit. b) și c), hotărârea sa de a opta pentru:

a) rezilierea/denuțarea unilaterală a contractului fără plata penalităților; sau

b) acceptarea noilor condiții ale contractului.

5.5. În cazul în care turistul decide să participe la călătoria asupra căreia s-au operat modificări în condițiile cap. IV pct. 4.2 se consideră că toate modificările au fost acceptate și turistul nu poate solicita despăgubiri ulterioare datorate modificărilor de acest tip.

5.6. În cazul în care turistul reziliază/denuță unilateral contractul în temeiul pct. 5.4 sau Agenția anulează călătoria turistică înaintea datei de plecare, turistul are dreptul:

a) să accepte la același preț un alt pachet de servicii turistice de calitate echivalentă sau superioară, propus de Agenție;

b) să accepte un pachet de servicii turistice de calitate inferioară propus de Agenție, cu rambursarea imediată a diferenței de preț, în sensul rambursării diferenței de preț dintre cele două pachete turistice, la momentul încheierii noului contract de prestare de servicii;

c) să i se ramburseze imediat toate sumele achitate în virtutea contractului.

5.7. În toate cazurile menționate la pct. 5.6, turistul are dreptul să solicite Agenției și o despăgubire, al cărei quantum poate fi stabilit prin acordul comun al părților sau în baza unei hotărâri a instanței de judecată, pentru neîndeplinirea prevederilor contractului inițial, cu excepția cazurilor în care:

a) anularea s-a făcut datorită nerealizării numărului minim de persoane menționat în contract, iar Agenția a informat în scris turistul cu cel puțin 15 zile calendaristice premergătoare datei plecării;

b) anularea s-a datorat unui caz de forță majoră (circumstanțe imprevizibile, independente de voința celui care le invocă și ale căror consecințe nu au putut fi evitate în ciuda oricărui eforturi depuse, în aceasta nefiind incluse suparezervările, caz în care responsabilitatea revine companiei aeriene sau unității de cazare) sau unor cauze dintre cele prevăzute la cap. IV pct. 4.7 lit. b);

c) anularea s-a făcut din vina turistului.

5.8. Turistul are dreptul să rezilieze/denuțe unilateral în orice moment, în tot sau în parte, contractul, iar în cazul în care rezilierea/denuțarea unilaterală îi este imputabilă este obligat să despăgubească Agenția pentru prejudiciul creat acesteia, conform prevederilor cap. VI, cu excepția cazurilor de forță majoră definite conform legii. Despăgubirea se poate ridica la maximum prețului pachetului de servicii turistice contractat.

5.9. În cazul în care turistul alege să se mute la un alt hotel decât cel contractat inițial și achitat, responsabilitatea financiară a renunțării îi aparține. Agenția va rezolva cerințele turistului în limita posibilităților, eventualele diferențe de preț urmând a fi suportate de către turist.

Dacă turistul solicită nemotivat schimbarea hotelului, structurii camerelor sau a oricăroră dintre servicii, aceasta echivalează cu rezilierea/denunțarea unilaterală a contractului, cu aplicarea penalităților prevăzute la cap. VI la momentul respectiv și încheierea unui nou contract.

5.10. Turistul este obligat să achite la recepția unității hoteliere taxa de stațiune, taxa de salubritate, precum și alte taxe locale, fără a putea pretinde despăgubiri sau returnarea sumelor de la Agenție.

5.11. Turistul este obligat să prezinte la recepția unității hoteliere actele sale de identitate, precum și documentul de călătorie eliberat de Agenție (voucher, bilet de odihnă și/sau de tratament etc.), în vederea acordării serviciilor turistice. În cazul în care turistul beneficiază de bilete de odihnă și tratament, este obligat să prezinte la recepția unității hoteliere bilet de trimitere de la medicul de familie și dovada plății contribuțiilor pentru asigurări sociale, la zi.

5.12. Turistul ia la cunoștință că serviciile pe care le achiziționează fără ca acestea să facă parte din contractul cu agenția de turism sunt în stricta responsabilitate a prestatorului local, sunt guvernate de legislația țării de destinație, iar agenția de turism nu are nicio responsabilitate asupra prestațiilor în cauză.

5.13. Dacă pentru efectuarea călătoriei este necesară îndeplinirea de către turist a unor formalități suplimentare (de exemplu, călătoria împreună cu minori, situația în care numele turistului este schimbat ca urmare a căsătoriei/desfacerii ei etc.), acesta are obligația de a îndeplini toate cerințele legale. Pentru o informare optimă, Agenția recomandă și consultarea site-ului Poliției de Frontieră. În cazul în care turistul nu își respectă obligația de a se informa cu privire la formalitățile suplimentare necesare în vederea efectuării călătoriei care nu sunt în sarcina Agenției (de exemplu, în cazul călătoriei cu minori, împuternicire din partea părintelui sau reprezentantului legal ce nu îl însoțește sau orice alte documente suplimentare — enumerarea fiind exemplificativă), Agenția este exonerată de orice răspundere în cazul imposibilității efectuării călătoriei.

5.14. Agenția de turism recomandă turiștilor contactarea acestora cu 24 de ore înainte de plecare pentru reconfirmarea detaliilor de îmbarcare (orar de zbor, loc de îmbarcare etc.).

5.15. În cazul în care o singură persoană angajează servicii pentru un număr mai mare de turiști, condițiile contractuale se extind în mod automat asupra întregului grup pentru care au fost achitate serviciile.

5.16. Turistul este obligat să folosească mijloacele de transport, camera de hotel și bunurile din dotarea acesteia ca un bun proprietar și potrivit destinației lor. Agenția nu se face vinovată de eventualele pagube produse sau vătămări suferite de turist ca urmare a nerespectării acestui alineat.

5.17. Turistul are obligația să respecte locul, data și ora plecării atât la dus, cât și la întors, precum și locurile, datele și orele stabilite pe parcursul programului turistic contractat. Toate cheltuielile și daunele produse ca urmare a nerespectării de către turist a prevederilor privind locurile de întâlnire și orarele vor fi suportate de către acesta.

5.18. În cazul în care turistul care a intrat pe teritoriul statului în care se realizează pachetul de servicii turistice refuză să se mai întoarcă în România și autoritățile din țara respectivă fac cheltuieli de orice natură cu acesta, turistul respectiv are obligația de a suporta toate aceste cheltuieli.

VI. Renunțări, penalizări, despăgubiri

6.1. În cazul în care turistul renunță din voină la pachetul de servicii turistice care face obiectul prezentului contract, el datorează Agenției penalizări după cum urmează:

(NOTĂ

Se va personaliza de fiecare agenție în parte conform pct. 6.1.1, 6.1.2.)

6.1.1. În cazul serviciilor turistice externe, penalizările sunt de:

a) ___% din prețul pachetului de servicii, dacă renunțarea se face cu mai mult de _____ zile calendaristice înainte de data plecării;

b) ___% din prețul pachetului de servicii, dacă renunțarea se face în intervalul _____ — _____ de zile calendaristice înainte de data plecării;

c) ___% din prețul pachetului de servicii, dacă renunțarea se face într-un interval mai mic de _____ zile calendaristice înainte de plecare sau prin neprezentarea la program;

d) ___% din prețul pachetului de servicii, în cazul în care turistul a achiziționat pachetul de servicii turistice din cadrul programului special (de exemplu, Early Booking etc.) _____, indiferent de data la care turistul solicită renunțarea.

6.1.2. În cazul serviciilor turistice interne, penalizările sunt de:

a) ___% din prețul pachetului de servicii, dacă renunțarea se face cu mai mult de _____ zile calendaristice înainte de data începerii sejurului;

b) ___% din prețul pachetului de servicii, dacă renunțarea se face într-un interval mai mic de _____ zile calendaristice înainte de data începerii sejurului;

c) ___% din prețul pachetului de servicii turistice, în cazul în care turistul a achiziționat pachetul de servicii turistice din cadrul programului special (de exemplu, Early Booking etc.) _____, indiferent de data la care turistul solicită renunțarea.

6.2. În cazul în care turistul care a contractat un pachet de servicii turistice cu Agenția și a achitat un avans nu se prezintă în termenul specificat în bonul de comandă sau în termenul comunicat în scris, pentru a achita ratele aferente sau restul de plată, contractul se consideră reziliat de drept, iar Agenția are dreptul de a anula rezervările efectuate în beneficiul turistului cu reținerea penalizărilor prevăzute la pct. 6.1.

6.3. Pentru biletele de odihnă și/sau de tratament cumpărate prin organizații sindicale, Agenția va face restituiri numai în baza cererilor de renunțare contrasemnate și ștampilate de reprezentantul organizației sindicale.

6.4. În cazul în care o ambasadă refuză să acorde viza de intrare pentru efectuarea pachetului de servicii, turistului i se vor reține toate taxele datorate de Agenție prestatorilor direcți, precum și cheltuielile de operare proprii acesteia.

6.5. Penalizările echivalente cu cele indicate la pct. 6.1.1 lit. c) sau d), respectiv 6.1.2 lit. b) sau c) se aplică și în cazul în care turistul nu ajunge la timp la aeroport sau la locul de plecare/destinație, dacă nu poate pleca în călătorie pentru că documentele personale necesare în vederea efectuării călătoriei nu sunt conforme normelor legale sau este în imposibilitatea de a părăsi teritoriului țării, din alte motive ce țin de persoana acestuia.

6.6. Turistul trebuie să depună în scris cererea de renunțare la pachetul de servicii turistice la Agenția la care a achitat serviciile. În caz contrar, cererea de renunțare nu este luată în considerare.

6.7. Agenția va acorda despăgubiri în funcție de gradul de nerespectare a obligațiilor din contract.

6.8. Agenția nu răspunde în situații de grevă, conflicte politice și de război, catastrofe, de pericol public, atac terorist, embargou internațional, precum și în cazul în care companiile aeriene stabilesc limite de răspundere. Toate aceste situații care nu sunt imputabile niciunei părți se consideră situații de forță majoră și exonerează de răspundere Agenția.

6.9. Toate sumele menționate la pct. 6.1, 6.2, 6.4 și 6.5 se vor reține de către Agenție din avansul sau prețul total al pachetului de servicii turistice achitat de turist, fără a fi necesară intervenția instanțelor de judecată.

VII. Reclamații

7.1. În cazul în care turistul este nemulțumit de serviciile turistice primite, acesta are obligația de a întocmi o sesizare în scris la fața locului, clar și explicit, cu privire la deficiențele constatate, legate de realizarea pachetului de servicii turistice contractat, ce se va transmite prompt atât reprezentantului Agenției, cât și prestatorului de servicii turistice (conducerii hotelului, restaurantului, reprezentanților locali ai turoperatorului).

Datele de contact ale Agenției:

Telefon: _____

Fax: _____

E-mail: _____

7.2. Atât Agenția, cât și prestatorul de servicii turistice vor acționa imediat pentru soluționarea sesizării. În cazul în care sesizarea nu este soluționată sau este soluționată parțial, turistul va depune la sediul Agenției o reclamație în scris, în termen de maximum 5 zile calendaristice de la încheierea călătoriei, Agenția urmând ca, în termen de 30 de zile calendaristice, să comunice turistului despăgubirile care i se cuvin, după caz.

VIII. Asigurări

8.1. Turistul este asigurat pentru rambursarea cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de acesta, în cazul insolvenței sau falimentului Agenției, la Societatea de Asigurare _____, cu sediul în _____. Polița de asigurare nr. _____ valabilă până la data de _____ este afișată pe pagina web a agenției de turism _____ (cu indicarea adresei web: <http://www. ....>)

8.2. Condițiile în care turistul va fi despăgubit de către societatea de asigurare sunt:

8.2.1. În cazul în care Agenția nu efectuează repatrierea turistului, acesta are obligația de a anunța imediat societatea de asigurare prin telefon, fax sau e-mail. În această situație societatea de asigurare nu are obligația de a achita imediat contravaloarea cheltuielilor de repatriere, ci de a le rambursa după întoarcerea turistului în România, în condițiile poliței de asigurare încheiate între Agenție și societatea de asigurare.

8.2.2. În cazul în care turistul solicită Agenției contravaloarea sumelor achitate și/sau a cheltuielilor de repatriere, acesta trebuie să trimită documentele justificative către Agenție prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire. Turistul are obligația să păstreze fotocopiile de pe respectivele documente justificative. Turistul poate solicita Agenției rambursarea sumelor achitate și/sau a cheltuielilor de repatriere în termen de 15 (cincisprezece) zile calendaristice de la data încheierii derulării pachetului de servicii turistice sau de la data repatrierii.

8.2.3. Turistul are obligația de a notifica societății de asigurare, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, în legătură cu solicitarea adresată Agenției privind rambursarea sumelor achitate și/sau a cheltuielilor de repatriere, în termen de 5 (cinci) zile calendaristice de la data confirmării de primire prevăzute la pct. 8.2.2.

8.2.4. În cazul în care, în termen de 15 (cincisprezece) zile calendaristice de la data confirmării de primire a documentelor justificative de către Agenție, turistul nu a primit sumele solicitate de la aceasta, are loc evenimentul asigurat.

8.2.5. În termen de 10 (zece) zile calendaristice de la data producerii evenimentului asigurat, turistul are obligația de a transmite societății de asigurare, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, cererea de despăgubire însoțită de documentele justificative.

8.2.6. Documentele justificative constau în principal în:

a) contractul de comercializare a pachetului de servicii turistice;

b) confirmările de primire precizate la pct. 8.2.2, 8.2.3 și 8.2.5;

c) fotocopiile de pe documentele de plată a avansului (chitanțe, ordine de plată etc.), în cazul cererilor de rambursare a sumelor achitate de turist;

d) fotocopiile de pe documentele de transport și cazare, în cazul cererilor de rambursare a cheltuielilor de repatriere.

Societatea de asigurare are dreptul să solicite turistului și alte documente justificative.

8.2.7. Despăgubirea nu poate depăși suma achitată de turist în contractul de comercializare a pachetului de servicii turistice și nici sumele necesare repatrierii acestuia, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

8.2.8. Despăgubirea va fi plătită în termen de 30 (treizeci) de zile calendaristice de la data primirii de către societatea de asigurare a documentelor justificative de la turist.

8.2.9. În cazul în care, după plata despăgubirii, Agenția plătește debitul către turist, acesta are obligația de a restitui asiguratorului despăgubirea primită, în termen de 5 (cinci) zile lucrătoare de la data primirii de la Agenție a sumelor reprezentând debitul.

8.2.10. Facultativ, turistul are posibilitatea încheierii unui contract de asigurare, care să acopere taxele de transfer, sau a unui contract de asistență care să acopere taxele de repatriere în caz de accidente, de boală sau deces, a unui contract de asigurare pentru bagaje, a unui contract de asigurare pentru servicii medicale la destinație ori a unei asigurări storno sau altor tipuri de asigurări de călătorie. Agenția recomandă încheierea unei asigurări storno pentru acoperirea eventualelor penalități de anulare. Turistul se poate informa în agenții despre cazurile acoperite de asigurarea storno, aceasta putând fi încheiată în agenția de turism de unde acesta a achiziționat pachetul de servicii turistice, dacă Agenția oferă acest tip de serviciu.

8.3. Agenția nu se face vinovată de eventuala nerespectare a obligațiilor stipulate în polițele de asigurare contractate prin intermediul Agenției, deoarece aceasta este doar intermediar între turist și asigurator.

IX. Documentele contractului se constituie ca anexă la acesta și sunt următoarele:

a) voucherul, biletul de odihnă/tratament, biletul de excursie, bonul de comandă, după caz;

b) programul turistic, în cazul acțiunilor turistice;

c) cataloage/pliante/oferte/alte înscrisuri/etc. ale Agenției puse la dispoziția turistului, în format tipărit sau pe suport electronic.

X. Dispoziții finale

10.1. Prezentul contract a fost încheiat în două exemplare, câte unul pentru fiecare parte.

10.2. Comercializarea pachetelor de servicii turistice se va face în conformitate cu prevederile prezentului contract și cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 107/1999, republicată.

10.3. Toate unitățile de cazare, precum și mijloacele de transport sunt clasificate de către organismele abilitate ale țărilor de destinație, conform procedurilor interne și normativelor locale, acolo unde acestea există, care diferă de la o țară la alta și de la un tip de destinație la altul.

10.4. Turistul declară că Agenția de turism l-a informat complet cu privire la condițiile de comercializare a pachetelor de servicii turistice în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 107/1999, republicată. Prin semnarea acestui contract sau prin acceptarea pachetelor de servicii turistice, inclusiv în cazul celor achiziționate la distanță prin mijloace electronice, turistul își exprimă acordul și luarea la cunoștință cu privire la condițiile generale de comercializare a pachetelor de servicii turistice, în conformitate cu oferta agenției de turism.

10.5. Litigiile apărute între părți se rezolvă pe cale amiabilă, în caz contrar părțile înțeleg să se adreseze instanțelor de judecată competente.

10.6. Contractul va fi interpretat conform legilor din România.

Agenția de turism,

.....

Reprezentant legal (numele și prenumele),

.....

Funcția .....

Semnătura .....

Ștampila

Turistul (numele și prenumele)

.....

Semnătura: .....

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 94 din 20 ianuarie 2016

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE
ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
Nr. 137 din 8 februarie 2016

O R D I N

privind aprobarea unor formulare tipizate în scopul obținerii informațiilor necesare realizării schimbului automat obligatoriu de informații potrivit art. 291 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

În temeiul prevederilor art. 60 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, al prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și al prevederilor art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice și viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă următoarele formulare tipizate în scopul obținerii informațiilor necesare realizării schimbului automat obligatoriu de informații potrivit art. 291 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexele nr. 1—4, după cum urmează:

Nr. crt.	Denumirea	Model
1.	Anexă la Declarația fiscală pentru stabilirea impozitului/taxei pe clădirile rezidențiale/nerezidențiale/cu destinație mixtă, aflate în proprietatea persoanelor fizice	Anexă — model 2016 ITL — 001
2.	Anexă la Declarația fiscală pentru stabilirea impozitului/taxei pe clădirile rezidențiale/nerezidențiale/cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor juridice	Anexă — model 2016 ITL — 002
3.	Anexă la Declarația fiscală pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren în cazul persoanelor fizice	Anexă — model 2016 ITL — 003
4.	Anexă la Declarația fiscală pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren în cazul persoanelor juridice	Anexă — model 2016 ITL — 004

Art. 2. — (1) Tipărirea formularelor prevăzute la art. 1 se face cu respectarea strictă a modelelor aprobate prin prezentul ordin.

(2) Organele fiscale locale, în condiții de autonomie locală și de eficiență economică, pot opta pentru achiziționarea formularelor tipizate ori pot imprima aceste formulare utilizând sistemele informatice proprii.

(3) Organele fiscale locale care au pagină de internet proprie vor asigura publicarea formularelor tipizate pe pagina respectivă, astfel încât acestea să poată fi consultate și imprimate de către contribuabili utilizând sisteme informatice proprii.

Art. 3. — Organele fiscale locale gestionează informațiile din formularele prevăzute la art. 1, depuse de contribuabili, și le transmit organului fiscal central potrivit prevederilor art. 60 alin. (4) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prevederile prezentului ordin vor fi duse la îndeplinire de către primarii municipiilor, ai sectoarelor municipiului București, ai orașelor și ai comunelor.

Art. 6. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului finanțelor publice și al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 872/1.025/2014 privind aprobarea unor formulare tipizate în scopul obținerii informațiilor necesare realizării schimbului automat de informații potrivit art. 109¹² din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 7 iulie 2014.

p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Vasile Dîncu

Cod SIRUTA .....

Nr. rol .....

Anexă la
model 2016 ITL — 001

ANEXĂ¹

la Declarația fiscală pentru stabilirea impozitului/taxei pe clădirile rezidențiale/nerezidențiale/cu destinație mixtă, aflate în proprietatea persoanelor fizice

Subsemnatul, prenume ..... nume ....., cu rezidența fiscală în țara ....., de naționalitate ....., născut la data de ....., identificat prin CNP/NIF....., pașaport/act de identitate nr. ...., număr de identificare fiscală în statul de rezidență ....., adresa în statul de rezidență fiscală: orașul ....., strada ..... nr. ...., cod poștal ....., declar că începând cu data de .... / .... / ..... prin Actul nr. .... / ..... din .... / ..... , emis de ..... la data de ....., am dobândit/înstrăinat o clădire situată în România: comuna/orașul/municipiul ....., satul/sectorul ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc....., et....., ap.....

Pentru clădirea sus-menționată sunt/am fost: proprietar unic; coproprietar cu cota-parte de ..... Ceilalți coproprietari sunt: .....

Destinația clădirii: rezidențială (locuință); comercială; industrială; agricolă; altele.

Modul de dobândire/înstrăinare a clădirii: construire; vânzare-cumpărare; expropriere; moștenire; donație; partaj (ieșire din indiviziune); altele.

Valoarea clădirii la data dobândirii/înstrăinării: moneda .....; valoarea de achiziție/înstrăinare .....; valoarea de construire .....; valoarea de asigurare .....; valoarea de expropriere .....; valoarea de fuziune .....; valoarea de divizare .....; altă valoare .....

Prin semnarea prezentei am luat cunoștință că declararea necorespunzătoare a adevărului se pedepsește conform legii penale, cele declarate fiind corecte și complete.

Data ..... Prenumele și numele ..... Semnătura olografă .....

Dacă din motive independente de voința contribuabilului/plătitorului acesta este în imposibilitatea de a scrie, atunci un reprezentant al organului fiscal îi va redacta declarația fiscală și îi va citi integral conținutul acesteia. Declarația fiscală constituie proces-verbal în sensul art. 103 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Data și semnătura		Date de identificare ale reprezentantului organului fiscal:					
Posed actul de identitate	TIPUL		seria		numărul		eliberat de:

¹ Informațiile prevăzute de prezentul formular sunt completate numai dacă sunt cunoscute de contribuabil ca urmare a documentelor pe care le deține la momentul completării.

Cod SIRUTA .....

Nr. rol .....

Anexă la
model 2016 ITL — 002

ANEXĂ¹

la Declarația fiscală pentru stabilirea impozitului/taxei pe clădirile rezidențiale/nerezidențiale/cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor juridice

Subsemnatul, prenume..... nume ....., cu domiciliul/rezidența în țara ....., identificat prin CNP/NIF....., în calitate de reprezentant legal/împuternicit conform Actului de împuternicire nr. .... din data de ..... declar că persoana juridică cu denumirea ....., sediul în statul de rezidență fiscală ....., orașul ....., strada ..... nr. ...., cod poștal ....., codul de identificare fiscală în România ....., număr de identificare fiscală în statul de rezidență ....., cod TVA în statul de rezidență fiscală ....., începând cu data de .... / .... / ..... prin Actul nr. .... / ..... din .... / ..... , emis de ..... la data de ....., a dobândit/înstrăinat o clădire situată comuna/orașul/municipiul ....., satul/sectorul ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc....., et. ...., ap. ....

Pentru clădirea sus-menționată persoana juridică menționată este/a fost: proprietar unic; coproprietar cu cota-parte de ..... Ceilalți coproprietari sunt: .....

Destinația clădirii: rezidențială (locuință); comercială; industrială; agricolă; altele.

¹ Informațiile prevăzute de prezentul formular sunt completate numai dacă sunt cunoscute de contribuabil ca urmare a documentelor pe care le deține la momentul completării.

Modul de dobândire/înstrăinare a clădirii: construire; vânzare-cumpărare; expropriere; moștenire; donație; partaj (ieșire din indiviziune); altele.

Valoarea clădirii la data dobândirii/înstrăinării: moneda .....; valoarea de achiziție/înstrăinare .....; valoarea de construire .....; valoarea de asigurare .....; valoarea de expropriere .....; valoarea de fuziune .....; valoarea de divizare .....; altă valoare .....

Prin semnarea prezentei am luat cunoștință că declararea necorespunzătoare a adevărului se pedepsește conform legii penale, cele declarate fiind corecte și complete.

Data ..... Prenumele și numele ..... Semnătura olografă .....

Dacă din motive independente de voința contribuabilului/plătitorului acesta este în imposibilitatea de a scrie, atunci un reprezentant al organului fiscal îi va redacta declarația fiscală și îi va citi integral conținutul acesteia. Declarația fiscală constituie proces-verbal în sensul art. 103 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Data și semnătura	Date de identificare ale reprezentantului organului fiscal:					
Posed actul de identitate	TIPUL		seria		numărul	eliberat de:

ANEXA Nr. 3

Cod SIRUTA .....

Nr. rol .....

Anexă la
model 2016 ITL — 003

ANEXĂ¹

la Declarația fiscală pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren în cazul persoanelor fizice

Subsemnatul, prenume ..... nume ....., cu rezidența fiscală în țara ....., de naționalitate ....., născut la data de ....., identificat prin CNP/NIF....., pașaport/act de identitate nr. ...., număr de identificare fiscală în statul de rezidență ....., adresa în statul de rezidență fiscală: orașul ....., strada ..... nr. ...., cod poștal ....., declar că începând cu data de .... / .../..... prin Actul nr. .... /..... din ..... / ....., emis de ..... la data de ....., am dobândit/înstrăinat un teren situat în România: comuna/orașul/municipiul ....., satul/sectorul ....., str. .... nr. ....

Pentru terenul sus-menționat sunt/am fost: proprietar unic; coproprietar cu cota-parte de ..... Ceilalți coproprietari sunt: .....

Modul de dobândire/înstrăinare a terenului: vânzare-cumpărare; expropriere; moștenire; donație; partaj (ieșire din indiviziune); altele.

Valoarea terenului la data dobândirii/înstrăinării: moneda .....; valoarea de achiziție/înstrăinare .....; valoarea de asigurare .....; valoarea de expropriere .....; valoarea de fuziune .....; valoarea de divizare .....; altă valoare .....

Prin semnarea prezentei am luat cunoștință că declararea necorespunzătoare a adevărului se pedepsește conform legii penale, cele declarate fiind corecte și complete.

Data ..... Prenumele și numele ..... Semnătura olografă .....

Dacă din motive independente de voința contribuabilului/plătitorului acesta este în imposibilitatea de a scrie, atunci un reprezentant al organului fiscal îi va redacta declarația fiscală și îi va citi integral conținutul acesteia. Declarația fiscală constituie proces-verbal în sensul art. 103 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Data și semnătura	Date de identificare ale reprezentantului organului fiscal:					
Posed actul de identitate	TIPUL		seria		numărul	eliberat de:

¹ Informațiile prevăzute de prezentul formular sunt completate numai dacă sunt cunoscute de contribuabil ca urmare a documentelor pe care le deține la momentul completării.

Cod SIRUTA .....
Nr. rol .....

Anexă la
model 2016 ITL — 004

ANEXĂ¹

la Declarația fiscală pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren în cazul persoanelor juridice

Subsemnatul, prenume ....., nume ....., cu domiciliul/rezidența în țara ....., identificat prin CNP/NIF....., în calitate de reprezentant legal/împuternicit conform Actului de împuternicire nr. .... din data de ....., declar că persoana juridică cu denumirea ....., sediul în statul de rezidență fiscală ....., orașul ....., strada ..... nr. ...., cod poștal ....., codul de identificare fiscală în România ....., număr de identificare fiscală în statul de rezidență....., cod TVA în statul de rezidență fiscală ....., începând cu data de .... / .../..... prin Actul nr. .... /..... din ..... / ..... , emis de ..... la data de ....., a dobândit/înstrăinat un teren situat în România: comuna/orașul/municipiul ....., satul/sectorul ....., str. .... nr. ....

Pentru terenul sus-menționat persoana juridică menționată este /a fost: proprietar unic; coproprietar cu cota-parte de ..... Cealți coproprietari sunt: .....

Modul de dobândire/înstrăinare a terenului: construire; vânzare-cumpărare; expropriere; moștenire; donație; partaj (ieșire din indiviziune); altele.

Valoarea terenului la data dobândirii/înstrăinării: moneda .....; valoarea de achiziție/înstrăinare .....; valoarea de construire .....; valoarea de asigurare .....; valoarea de expropriere .....; valoarea de fuziune .....; valoarea de divizare .....; altă valoare .....

Prin semnarea prezentei am luat cunoștință că declararea necorespunzătoare a adevărului se pedepsește conform legii penale, cele declarate fiind corecte și complete.

Data ..... Prenumele și numele ..... Semnătura olografă .....

Dacă din motive independente de voința contribuabilului/plătitorului acesta este în imposibilitatea de a scrie, atunci un reprezentant al organului fiscal îi va redacta declarația fiscală și îi va citi integral conținutul acesteia. Declarația fiscală constituie proces-verbal în sensul art. 103 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Data și semnătura	Date de identificare ale reprezentantului organului fiscal:					
Posed actul de identitate	TIPUL		seria		numărul	eliberat de:

¹ Informațiile prevăzute de prezentul formular sunt completate numai dacă sunt cunoscute de contribuabil ca urmare a documentelor pe care le deține la momentul completării.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

